pater in noīe meo ille uos docē/
bit oēm ueritatē. Per annū. R
Btā gens cui⁹ ē dñs de⁹ eius po
popul⁹ quē elegit dñs in heredi
tatē ſibi. ℣. Uerbo dñi celi firma
ti ſūt: ⁊ ſpū oris ei⁹ oīs uirt⁹ eorū
In illo tpe: Scōm iohēm
Dixit ihs diſcipłis ſuis. Si
quis diligit me: ſermonē me
um ſeruabit. Et pater me⁹ di
liget eū: ⁊ ad eum veniem⁹. ⁊
manſiōem apud eū faciem⁹.
Qui nō diligit me ſermones
meos nō ſeruat. Et ſermonē
quē audiſtis nō ē me⁹: ſed ei⁹
qui miſit me pris. Hec locu/
tus ſū vobis: apud vos ma/
nēs. Paraclit⁹ aūt ſpūſſctūs
quē mittet pater in noīe meo
ille vos docebit oīa. ⁊ ſuggeret
vobis oīa quecūq3 dixero vo
bis. Pacē reliquo vobis: pa
cem meā do vobis. Nō quō
mūd⁹ dat: ego do vobis. Nō
turbetur cor vrm: neq3 formi
det. Audiſtis q2 ego dixi vo/
bis: vado ⁊ venio ad vos. Si
diligeretis me gauderetis vti
q3 quia vado ad patrē: q2 pa
ter maior me eſt. Et nūc dixi
vobis priuſq3 fiat: vt cum fa
ctū fuerit credatis. Iā nō mł
ta loquar vobiſcū. Uenit eni

princeps mūdi hui⁹: ⁊ in me
nō habet quicq3. Sed vt co/
gnoſcat mūdus quia diligo
patrē: ⁊ ſicut mandatū dedit
mihi pater: ſic facio. Off. Cō
firma hoc de⁹ quod opat⁹ es in
nobis a templo tuo quod ē in ie
ruſalē tibi offerēt reges munera
Munera Secreta. all'a.
dñe q̄s oblata ſcifica
⁊ corda nr̄a ſcīſpūs illuſtrati/
one emūda. P do. ei⁹dē. Pre
fatio. Qui aſcēdens. R ante
canonē. Infra actōem. Com
municantes et diē ſacratiſſi.
Hanc igitur oblatiōe3 ſerui.
Superior prefacio ⁊ commu/
nicātes ⁊ hanc igit' oblatōe3
p totam ebdomadā repetant'
ad vtranq3 miſſam. Cō. Fa
ctus ē repente de celo ſonus ad
uenientis ſpūs uehemētis ubi
erant ſedentes all'a ⁊ repleti ſunt
oēs ſpūſcō loquentes magnalia
dei all'a all'a. Poſt com.
Sancti ſpiritus domine
corda noſtra mundet infuſio
et ſui roris intima aſperſio
ne fecundet. P do. eiuſdem.
Fe. II. ad ſcm̄ petrū ad vincl'a
Cibauit eos ex adipe fru/
mēti all'a et de petra melle
ſaturauit eos all'a all'a all'a. Ps.

Exultate deo adiutori noſtro iu
Jubilate deo iacob. Collec.
Deus qui aplis tuis ſcm̄
dediſti ſpm̄: cōcede plebi tue
pie petitiōis effectū: vt q̄bꝰ
dediſti fidē: largiaris ⁊ pacē.
P eiuſdē. Lec. actuū apl'orū.
In diebꝰ illis: Apiens pe-
trus os ſuū dixit. Viri frēs
⁊ patres: nobis p̄cepit dn̄s p̄
dicare pplo ⁊ teſtificari. qꝛ ipe
eſt qui cōſtitutꝰ ē a deo iudex
viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ. Huic om̄s
ꝓphete teſtimoniū phibēt: re
miſſionem peccatorū accipe
p nomē eius om̄s qui credūt
in eū. Adhuc loquente petro
verba hec: cecidit ſpūs ſcūs
ſup om̄s qui audiebāt verbū
Et obſtupuerūt ex circūciſiōe
fideles qui venerāt cū petro:
qꝛ ⁊ in natiōes gr̄a ſpūs ſci ef
fuſa ē. Audiebāt eni illos lo-
quētes linguis: ⁊ magnificā
tes deū. Tūc rn̄dit petrꝰ. Nū
quid aquā quis prohibere po
teſt. vt nō baptizētur hi qui
ſpiritū ſcm̄ acceperūt ſicut et
nos: Et iuſſit eos baptizari:
in noīe domini nr̄i ihū chriſti
Alla. V. Emitte ſpm̄ tuū ⁊ crea-
buntur et renouabis faciē terre.
Alla. V. Spūs ſcūs procedens

a throno apl'orū pectora inuiſibi
li hodie pluſtrauit potētia. Se.
In illo tpe: Di- iohānem:
xit ihs diſcipl'is ſuis: Sic de
us dilexit mūdū. vt filium ſu
um vnigenitū daret: vt oīs
qui credit in ipo non pereat.
ſed habeat vitā eternā. Non
enim miſit deus filium ſuum
in mundū vt iudicet mun-
dum: ſed vt ſaluetur mundꝰ
p ipm. Qui credit in eū: non
iudicat'. Qui autem nō cre-
dit iam iudicatus eſt: qꝛ non
credit in nomine vnigeniti fi
lij dei. Hoc eſt aūt iudicium:
quia lux venit in mūdum. et
dilexerūt homines magis te
nebras q̄ lucē. Erant eni eoꝝ
mala opa. Om̄is eni qui ma
le agit odit lucem: ⁊ nō venit
ad lucē. vt non arguantur o-
pera eius. Qui aūt facit veri
tatem venit ad lucē: vt mani
feſtētur opa eius. quia in deo
ſunt facta. Off Intonuit de ce
lo dn̄s ⁊ altiſſimꝰ dedit vocē ſuā
et apparuerunt fontes aquarum
Propitius Secreta. alla
dn̄e q̄s hec dona ſancti
fica ⁊ hoſtie ſpāl'is oblatōe ſu
ſcepta. noſmetipos tibi pfice
munꝰ eternū. P. Cō. Spūs

ſcūs docebit uos allꝰa q̄cunqꝫ dixe
ro uobis alleluia allꝰa. Poſt cō.

Adeſto dn̄e queſumus populo tuo: ⁊ quem myſterijs celeſtibus imbuiſti: ab hoſtiū furore defende. Per do.

Fria. III. ad ſanctā anaſtaſiā

Accipite iocūditatem glie ueſtre allꝰa gratias agentes deo alleluia qui uos ad celeſtia regna uocauit allꝰa allꝰa allꝰa. Ps. Attendite popule meꝰ legē meā inclinate aurem ueſtrā in uerba

Aſſit nobis Coll. oris mei

Adſit nobis dn̄e qs virtus ſpiritusſcti que et corda nr̄a clementer expurget: ⁊ ab omnibus tueatur aduerſus. Per do eiuſ.

Lectio actuum apoſtolorum

In diebꝰ illis: Cū audiſſet apli qui erant ierosolimis quia recepit ſamaria verbum dei: miſerunt ad illos petrū ⁊ iohannē. Qui cum veniſſent orauerūt ꝓ ipſis vt accipent ſpiritū ſanctū. Nōdum enim in quenqꝫ illoꝝ venerat: ſed baptizati tantū erant in nomine dn̄i ieſu. Tunc impone bant manus ſup illos: et accipiebāt ſpiritū ſanctū. Alleluia ℣. Loquebātur uariis linguis apli magnalia dei. Allꝰa. ℣. Nō uos relinqꝫ orphanos uado ⁊ uenio ad uos ⁊ gaudebit cor ueſtrū

In illo tpe: Secūdū iohm

Dixit ihs diſcipulis ſuis. Amē amen dico vobis: qui nō intrat ꝑ oſtiū in ouile ouium · ſed aſcendit aliunde · ille fur ē et latro. Qui aūt intrat ꝑ oſtiū: paſtor eſt ouiū. Huic oſtiariꝰ apit: et oues vocem eius audiūt. Et ꝓpias oues vocat nominatim: et educit eas Et cū proprias oues emiſerit ante eas vadit: et oues illū ſequūtur · quia ſciūt vocē eius. Alienum autē non ſequūtur ſed fugiunt ab eo: qꝛ non nouerunt vocem alienorum. Hoc prouerbium dixit eis ieſus · illi autem nō cognouerunt quid loqueretur eis. Dixit g̃ eis iterum ihs. Amē amen dico vobis: quia ego ſum oſtium ouium. Omnes quotquot venerunt fures ſūt ⁊ latrones: ſed non audierūt eos oues. Ego ſum oſtium. Per me ſi quis introierit ſaluabitur: ⁊ ingredietur ⁊ egredief · et paſcua inueniet. Fur non venit niſi vt furetur: et mactet ⁊ perdat. Ego veni vt vitam habeāt: ⁊ abundantiꝰ